Lietas Nr. 11261061712
Lietas arhīva Nr. KA02-0192-13/6

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

**Liepājā** **2013.gada 17.oktobrī**

Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

referējošā tiesnese I.Rozīte

tiesneši V.Vaiteika un K.Līcis

iztiesāja apelācijas kārtībā rakstveida procesā krimināllietu, kurā ar Liepājas tiesas 2013.gada 3.septembra spriedumu

/pers.C/ **personas kods /personas kods/,** atzīts par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 175.panta ceturtajā daļā 275.panta otrajā daļā, 175.panta ceturtajā daļā, 15.panta ceturtajā daļā un 175.panta pirmajā daļā, un sodīts:

2012.gada 19.jūlija noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta ceturtajā daļā ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem, bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu;

pēc Krimināllikuma 275.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem;

2013.gada 19.februāra noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta ceturtajā daļā ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem, bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu;

2013.gada 19.marta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 175.panta pirmajā daļā ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, galīgais sods noteikts pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem, bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu tiesas noteiktajam sodam pilnībā pievienots neizciestais papildsods pēc Liepājas tiesas 2011.gada 23.septembra sprieduma un galīgais sods noteikts – **brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) gadiem, bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trim) gadiem un 19 (deviņpadsmit) dienām.**

/pers. C/ izraudzītie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā, nodošana policijas uzraudzībā, aizliegums izbraukt no valsts un dzīvesvietas maiņas paziņošana – atstāti negrozīti līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Soda izciešanas laikā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2013.gada 24.marta līdz 2013.gada 10.aprīlim.

No /pers. C/ par labu cietušajam SIA /nosaukums/ piedzīts materiālais kaitējums Ls 18 741,97 (astoņpadsmit tūkstoši septiņi simti četrdesmit viens lats un 0,97 santīmi) apmērā, par labu cietušajam VAS /nosaukums/ piedzīti Ls 15 360,80 (piecpadsmit tūkstoši trīs simti sešdesmit lati un 0,80 santīmi).

Lietiskos pierādījumus – trīspadsmit gabalus dzelzsbetona bezbalasta plātnes 1480mm x 3200mm un astoņus gabalus dzelzsbetona bezbalasta plāksnes 1490mm x 3200mm – uzskatīt par atdotām cietušajam VAS /nosaukums/. Ekskavatora kausu un ekskavatora kabīni – uzskatīts par atdotiem cietušajam SIA /nosaukums/. Novērošanas kameru ierakstu CD diskā nolemts iznīcināt.

Pārbaudījusi iegūtos pierādījumus, Krimināllietu tiesas kolēģija

***n o s k a i d r o j a***

ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka apsūdzētais /pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) lielā apmērā, un konkrēti:

2012.gada 19.jūlijā apsūdzētais, maldinot SIA /nosaukums/, vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par šāda darījuma likumību, pārdeva SIA /nosaukums/ metāllūžņos Grobiņas novada, Bārtas pagastā /nosaukums/ labības lauka malā esošo un SIA /nosaukums/, vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, piederošo kāpurķēžu ekskavatoru CASE 888B-CK, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, šasijas numurs/šasijas numurs/, kura vērtība Ls 19 291,97, tādējādi nolaupot SIA /nosaukums/ mantu lielos apmēros.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar šādām darbībām /pers. C/ izdarīja **Krimināllikuma 175.panta ceturtajā daļā.**

Bez tam, apsūdzētais, lai maldinātu SIA /nosaukums/ par šāda darījuma likumību, mantkārīgā nolūkā viltoja dokumentus, kas piešķir tiesības, un izmantoja šos viltotos dokumentus, un konkrēti:

2013.gada 11.februārī apsūdzētais, mantkārīgu tieksmju pamudināts, izgatavoja viltotu līgumu, kur kā pasūtītāju, kurš it kā ir tiesīgs veikt dzelzceļa tilta demontāžu pār Vārtājas upi, norādīja neeksistējošu personu /pers. D/, personas kods /personas kods/, bet kā darbu izpildītāju un metāllūžņu uzpircēju norādīja SIA /nosaukums/ valdes priekšsēdētāju /pers. E/, kas piešķir SIA /nosaukums/ tiesības pret samaksu demontēt dzelzceļa tilta pār Vārtājas upi, Kalētu pagastā, Priekules novadā.

2013.gada 11.februārī apsūdzētais izgatavoja viltotu dokumentu – Liepājas pilsētas Būvvaldes būvatļauju Nr.3/13-p Vārtājas upes dzelzceļa tilta demontāžas darbiem Kalētu pagastā, Priekules novadā, kurā kā šī būvprojekta autoru, autoruzraudzības veicēju, būvuzņēmēju un atbildīgo būvdarbu vadītāju norādīja neeksistējošu personu – līgumā par tilta demontāžas darbu veikšanu kā pasūtītāju norādīto /pers. D/, personas kods /personas kods/, lai tādējādi maldinātu SIA /nosaukums/ par dzelzceļa tilta demontāžas pār Vārtājas upi likumību.

Minētos dokumentus apsūdzētais izmantoja mantkārīgu motīvu vadīts pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā 2013.gada 15.vai 16.februārī, iesniedzot SIA /nosaukums/ valdes priekšsēdētājam /pers. E/ veikala Rimi telpās, K.Zāles laukumā 8, Liepājā vai bārā-spēļu zālē „Loms", kas atrodas Raiņa ielā 13, Liepājā, lai tādējādi maldinātu /pers. E/ par tiesībām veikt dzelzceļa tilta pār Vārtājas upi demontāžu un pārdošanu.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar šādām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā**.

Bez tam apsūdzētais izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) lielā apmērā, un konkrēti:

apsūdzētais 2013.gada 17.februārī norādīja SIA /nosaukums/ valdes priekšsēdētājam /pers. E/ demontējamā un pārdodamā dzelzceļa tilta pār Vārtājas upi atrašanās vietu dabā Kalētu pagasta, Priekules novadā, dzelzceļa posmā Liepāja - Priekule, km 200+837, atbilstoši viņa iepriekš /pers. E/ iesniegtajiem viltotajiem dokumentiem – būvatļaujai un tilta demontāžas līgumam, tādējādi maldinot /pers. E/ par demontāžas likumību. /pers. E/ nenojaušot par šādas darbības nelikumību, apsūdzētais 2013.gada 19.februārī šo tiltu pārdeva SIA /nosaukums/.

Tādējādi apsūdzētais nozaga VAS /nosaukums/ piederošā dzelzceļa metāla tilta konstrukcijas ar kopējo svaru 72,8 tonnas, vienas tonnas vērtība Ls 211, kopējā vērtībā Ls 15 360,80; 13 gabalus dzelzsbetona bezbalasta plātnes lielumā 1480mm x 3200mm, ar kopējo apjomu 10,01$m^3$ un kopējo vērtību Ls 32,03, viena kubikmetra vērtība Ls 3,20; 8 gabalus dzelzsbetona bezbalasta plātnes lielumā 1490mm x 3200mm, ar kopējo apjomu 7,84$m^3$ un kopējo vērtību Ls 25,09, viena kubikmetra vērtība Ls 3,20.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar šādām darbībām /pers. C/ nozaga VAS /nosaukums/ piederošo mantu lielos apmēros par kopējo vērtību Ls 15 417,92 un izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 175.panta ceturtajā daļā.**

Bez tam apsūdzētais mēģināja izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), tomēr no viņa neatkarīgu iemeslu dēļ to izdarīt līdz galam neizdevās, un konkrēti:

2013.gada 19.martā ap plkst.10.10, apsūdzētais Gaviezes pagastā, dzelzceļa posmā Liepāja - Priekule, km 212+039, mēģināja nozagt „Mazgaviezes" dzelzceļa tiltu, vērtībā par Ls 6541, ar kopējo metāla svaru 31 tonna, vienas tonnas vērtība Ls 211, pārdodot to SIA /nosaukums/, kuri jau uzsāka tilta demontāžas darbus.

Apsūdzētajam neizdevās zādzību izdarīt līdz galam no viņa neatkarīgu iemeslu dēļ, jo SIA n/a strādniekus, kuri nenojauta, ka demontāža ir nelikumīga un notiek zādzība, tilta demontāžas darbos pārsteidza policijas darbinieki.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar šādām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 175.panta pirmajā daļā.**

Lieta pirmās instances tiesā iztiesāta bez pierādījumu pārbaudes.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi zvērināta advokāte Inese Fomina, pārsūdzot spriedumu daļā par noteikto sodu.

Aizstāve uzskata, ka tiesa /pers. C/ sodījusi pārāk bargi, jo nav ņēmusi vērā, ka viņš strādā, no darba vietas raksturojas pozitīvi, kā arī tiesa nav vērtējusi iesniegto Mātes pasi, no kuras redzams, ka pēc dažiem mēnešiem ģimenē dzims trešais bērns. Tēva klātbūtne, palīdzība un aprūpe bērna dzimšanas laikā būs ļoti nepieciešama.

Aizstāve lūdz tiesu vērtēt faktu, ka par mantkārīgu noziegumu /pers. C/ ir sodīts 2004.gadā, bet pēc tam noziedzīgie nodarījumi saistīti ar transporta vadīšanu un saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta otro daļu lūdz neatzīt par atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Aizstāve uzskata, ka /pers. C/ ir aktīvi veicinājis noziedzīgo nodarījumu atklāšanu un veicināšanu, tāpēc lūdz to atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli.

Izvērtējot apsūdzētā personību, aizstāve lūdz apelācijas instances tiesu /pers. C/ sodīt ar piespiedu darbu vai tādu soda veidu, kas nebūtu saistīts ar reālu brīvības atņemšanu.

Līdz lietas izlemšanai apelācijas instancē saņemts apsūdzētā aizstāves iesniegums ar lūgumu atzīt par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli daļēju kaitējuma atlīdzināšanu. Iesniegumam pievienots vienreizējs maksājums cietušā SIA /nosaukums/ kontā 2013. gada 16. oktobrī nodarītā kaitējuma atlīdzināšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punktu, viedokli par apelācijas sūdzībām iesniegusi Kurzemes tiesas apgabala prokuratūras prokurore Ivonna Ašmane un tajā norādīts, ka, izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā soda veidu un mēru, Liepājas tiesa vadījusies pēc Krimināllikuma 35.un 46.panta prasībām, ņemot vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

/pers. C/ izdarījis noziedzīgus nodarījumus, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu klasificējami kā sevišķi smagi noziegumi, mazāk smags noziegums un mazāk smaga nozieguma mēģinājums. Apsūdzētais agrāk sodīts, jaunus noziegumus izdarījis neizciesta papildsoda laikā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa atzinusi par atbildību pastiprinošu apstākli to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, bet saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par atbildību mīkstinošu atzīts tas, ka apsūdzētais izdarītajā vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlojis.

Prokurore norāda, ka ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, ka neizciesta soda laikā, apsūdzētais īsā laika periodā izdarījis vairākus noziegumus, un, ņemot vērā viņa personību, tiesa pamatoti uzskatījusi, ka sods apsūdzētajam nosakāms reālas brīvības atņemšanas veidā.

Vienlaicīgi prokurore atzīmē, ka pirmās instances tiesa savā spriedumā nav atsaukusies uz 2012.gada 13.decembra „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 6.punktu, nosakot apsūdzētajam sodu pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 175.panta pirmās daļas, kā arī pēc Krimināllikuma 275.panta otrās daļas, jo pēc minēto grozījumu spēkā stāšanās dienas, par attiecīgajiem noziedzīgajiem nodarījumiem paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, un tiesai tas jāņem vērā nosakot sodu.

Tomēr, kā redzams no tiesas sprieduma, tad tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, ņēmusi vērā Krimināllikuma grozījumus, bet nav atsaukusies uz tiem, jo /pers. C/ par viņam inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem noteikusi sodus saskaņā ar Krimināllikuma grozījumiem, nosakot sodus, kas ir tuvāk panta sankcijās paredzētajam minimālajam brīvības atņemšanas sodam, kā arī saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem, piemērojusi labvēlīgu sodu saskaitīšanas principu, noteiktos sodus daļēji saskaitot.

Izvērtējot visu kopumā, tiesas piespriestais sods ir samērīgs un nav uzskatāms par bargu, nav konstatēti apstākļi, kas nav ņemti vērā pirmās instances tiesas spriedumā pie soda noteikšanas un varētu būt par pamatu sprieduma atcelšanai un soda mīkstināšanai, tāpēc Liepājas tiesas 2013.gada 3.septembra spriedums ir pamatots un likumīgs un nav konstatēti apstākļi, kas varētu būt par pamatu tā atcelšanai vai grozīšanai, līdz ar to apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet spriedums atstājams negrozīts.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, prokurores viedokli, apsvērusi apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par piespriestajiem sodiem pēc Krimināllikuma 175. panta ceturtās daļas, 275. panta otrās daļas, 175. panta ceturtās daļas un 15. panta ceturtās daļas, 175. panta pirmās daļas, kā arī par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu un 51. panta pirmo daļu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem, pirmās instances tiesā pierādījumu pārbaude nav veikta, jo apsūdzētais sevi par vainīgu atzinis pilnībā visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, kā arī nav apstrīdējis kaitējuma kompensāciju apmērus, un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par viņa vainu un noziedzīgo darbību juridisko kvalifikāciju.

Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa vadījusies no Krimināllikuma 35. un 46. panta nosacījumiem, ievērojot gan viņa personību, noziedzīgo darbību raksturu un radīto kaitējumu, kā arī citus apstākļus lietā. No Iekšlietu ministrijas centra ziņām redzams, ka apsūdzētais savas noziedzīgās darbības sācis 2000.gadā un uz šīs krimināllietas izskatīšanas brīdi iepriekš sodīts sešas reizes:

1. ar Liepājas tiesas 2000.gada 24.augusta spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem;
2. ar Liepājas tiesas 2001.gada 25.janvāra spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 gadu un 6 mēnešiem;
3. ar Liepājas tiesas 2002.gada 11.oktobra spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu un 6 mēnešiem;
4. ar Liepājas tiesas 2004.gada 11.janvāra spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 172.panta un 176.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem;
5. ar Liepājas tiesas 2006.gada 9.augusta spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas un, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas un 52.panta pirmās daļas nosacījumus, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 4 gadiem un 6 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. Ar Rīgas rajona tiesas 2010.gada 17.septembra lēmumu atbrīvots nosacīti pirms termiņa uz 10 mēnešiem un 22 dienām;
6. ar Liepājas tiesas 2011.gada 23.septembra spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un 312.panta ar piespiedu darbu uz 200 stundām, daļēji pievienojot neizciesto papildsodu pēc Liepājas 2006.gada 9.augusta sprieduma –

transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 5 gadiem (1.sējums, lietas 110.-115.lapa).

Apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu klasificējami kā sevišķi smagi noziegumi (Krimināllikuma 175.panta ceturtā daļa), mazāk smags noziegums un mazāk smaga nozieguma mēģinājums (Krimināllikuma 275.panta otrā daļa, 15.panta ceturtā daļa un 175.panta pirmā daļa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzinusi to, ka apsūdzētais izdarītajā vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlo, bet atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktam, pamatoti par atbildību pastiprinošu apstākli atzīts tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu. Apelācijas instances tiesa atzīst, ka kaitējuma atlīdzināšana 0,4 % apmērā no cietušajam nodarītā zaudējuma nav atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli. No krimināllietas materiāliem nav secināms, ka /pers. C/ būtu veicinājis noziedzīgo nodarījumu atklāšanu, bet savas vainas atzīšanu kā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa jau ņēmusi vērā, nosakot sodu. Tāpat nav iemesla neatzīt noziedzīgu nodarījumu recidīvu par atbildību pastiprinošu apstākli, jo apsūdzētais turpina izdarīt arvien jaunus likumpārkāpumus, ir sešas reizes kriminmāli sodīts un izdarījis arī administratīva rakstura pārkāpumus. Ģimenisku attiecību pastāvēšana nav bijusi par šķērsli noziedzīgu nodarījumu izdarīšanai.

Apelācijas instances tiesa atzīst par pamatotu prokurores viedoklī norādīto, ka pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, nav atsaukusies uz 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 6.punktu, kas nosaka, ka gadījumā, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc minēto grozījumu spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Apelācijas instances tiesas ieskatā, vērtējot soda piemērošanu par katru noziedzīgu nodarījumu, tiesai bija jānorāda uz 2013.gada 1.aprīlī spēkā stājušos „Grozījumu Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 6.punktu, kurā noteikts, ka gadījumā, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot apsūdzētajai personai brīvības atņemšanas sodu, uz ko vairākkārtīgi savos nolēmumos norādījis LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments. Spriedumā nav norādes, ka šis jautājums būtu vērtēts. Krimināllietu tiesas kolēģija, vadoties no iepriekš minētā, atzīst, ka apsūdzētajam piemērojamais sods ir pārvērtējams par katru noziedzīgo nodarījumu, ņemot vērā tieši grozījumus Krimināllikumā.

Attiecībā uz aizstāves sūdzībā izteikto lūgumu apsūdzēto sodīt ar piespiedu darbu, apelācijas instances tiesa atzīmē, ka šāda soda piemērošana nav iespējama, jo Krimināllikuma 175.panta ceturtajā daļā paredzētā soda sankcija ir tikai brīvības atņemšanas soda veidā. Tāpat saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta vienpadsmito daļu nav nosakāma nosacīta notiesāšana personai par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, ja persona agrāk bijusi notiesāta ar brīvības atņemšanas sodu un sodāmība par to nav noņemta vai dzēsta likumā noteiktajā kārtībā, uz ko atsaukusies arī pirmās instances tiesa. Apsūdzētais jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis ne tikai nedzēstas sodāmības laikā, bet arī neizciesta papildsoda laikā.

Zvērināta advokāte Inese Fomina iesniegusi paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā, un konkrēti par apelācijas sūdzības sastādīšanu un iepazīšanos ar krimināllietas materiāliem. Aizstāvei darba samaksa tiek veikta no valsts budžeta līdzekļiem atbilstoši Latvijas Republikas Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra Noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību".

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu samaksa advokātam par juridiskās palīdzības sniegšanu, ko apmaksā valsts, pieskaitāma procesuāliem izdevumiem krimināprocesā un attiecīgi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmo daļu ar spriedumu piedzenami no vainīgās personas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1] daļas 2.punktu, Krimināllietu tiesas kolēģija

***n o s p r i e d a***

Liepājas tiesas 2013.gada 3.septembra nolēmumu ***atcelt daļā*** par /pers. C/ piespriesto sodu pēc Krimināllikuma 175. panta ceturtās daļas, 275. panta otrās daļas, 175. panta ceturtās daļas un 15.panta ceturtās daļas- 175. panta pirmās daļas un galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu un 51. panta pirmo daļu.

**/pers. C/** pēc Krimināllikuma 175. panta ceturtās daļas sodīt ar brīvības atņemšanu uz trīs gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz vienu gadu, pēc Krimināllikuma 275. panta otrās daļas sodīt ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem, pēc Krimināllikuma 175. panta ceturtās daļas sodīt ar brīvības atņemšanu uz trīs gadiem, pēc Krimināllikuma 15. panta ceturtās daļas, 175. panta pirmās daļas sodīt ar brīvības atņemšanu uz desmit mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz vienu gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanu, /pers. C/ noteikt brīvības atņemšanu uz četriem gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz vienu gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu pēc kopības ar Liepājas tiesas 2011. gada 23. septembra spriedumu /pers. C/ galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz četriem gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz vienu gadu, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem, vienpadsmit mēnešiem un vienu dienu.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. C/ ar aizstāvja darba samaksu saistītos izdevumus par juridiskās palīdzības sniegšanu apelācijas instancē Ls 25 (divdesmit pieci lati) par labu valstij, nosakot 30 dienu termiņu labprātīgai nolēmuma izpildei šajā daļā no nolēmuma spēkā stāšanās brīža.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamentā, Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Nolēmuma pieejamības datums – 2013.gada 21.oktobris.

Referējošā tiesnese I.Rozīte

Tiesnese V.Vaiteika

Tiesnesis K.Līcis